

OPUS 20 1, 4, 6

HAYDN

VOLUME 2

resonus

DUDOKQUARTET

AMSTERDAM

Franz Joseph Haydn (1732–1809)

String Quartets, Op. 20
Volume 2, Nos. 1, 4 and 6

Dudok Quartet Amsterdam

Judith van Driel *violin 1*
Marleen Wester *violin 2*
Marie-Louise de Jong *viola*
David Faber *cello*

About Dudok Quartet Amsterdam:

*'The Dudoks have a lithe, lively sound and alert
sense of structure and detail: a group to watch'*

The Observer

*'The Dudok offer a driving account of the first movement of
Mendelssohn's last quartet, conveying vividly its rhetoric and sense of
desperation, and their immaculate ensemble is very impressive'*

Gramophone

Quartet in E-flat major, Op. 20, No. 1, Hob III:31

1. Allegro moderato	[8:54]
2. Menuet & Trio	[3:13]
3. Affettuoso e sostenuto	[6:47]
4. Finale	[3:21]

Quartet in D major, Op. 20, No. 4, Hob II:34

5. Allegro di molto	[10:18]
6. Un poco adagio e affettuoso	[8:13]
7. Menuet alla Zingarese & Trio	[1:32]
8. Presto e scherzando	[6:25]

Quartet in A major, Op. 20, No. 6, Hob III:36

9. Allegro di molto e scherzando	[7:54]
10. Adagio	[4:32]
11. Menuet & Trio	[1:56]
12. Finale: Fuga con 3 soggetti	[3:04]

Total playing time [66:16]

Joseph Haydn by Thomas Hardy (1791)

Franz Joseph Haydn: String Quartets, Opus 20, Nos. 1, 4 & 6

The programme of our very first performance as the Dudok Quartet included a string quartet from the Opus 20 cycle by Joseph Haydn.

Haydn's music felt like a natural and familiar language, which we could speak and understand intuitively, but one that also sparked our curiosity for delving deeper into its grammatical structure. During the following decade, Haydn revealed himself to us as a master in creating an imaginative universe that depicts life in all its richness. Today, Haydn still guides our hands and minds when exploring repertoire that was written by composers both before *and* after him.

Haydn was not always viewed in this light and many misconceptions have continued up to the present day. In 1810 Haydn's contemporary, the celebrated writer E.T.A. Hoffmann, wrote that Haydn's compositions concealed a childlike, serene personality. Hoffmann wrote: 'His symphonies lead us to vast green forests, to a merry, colourful throng of happy mortals.' This superficial viewpoint enhanced the general misinterpretation of Haydn's music, as merely carefree and light-hearted and partly explains why the

revolutionary Beethoven was later put on a towering pedestal in the course of the nineteenth century. Contrasted with the emotional extremes of Beethoven's music, Haydn's music may indeed seem rather modest and unsensational.

Haydn wrote his Opus 20 String Quartets in 1772 when he was forty years old. The importance of these quartets when it comes to the course of classical music can hardly be overestimated. For the first time in music history, Haydn combines a propelling narrative with an equal distribution of the musical material. Never before had any composer employed such a diversity of rhetorical and stylistic devices within single compositions. Haydn paved the way for Mozart's theatrical music and Beethoven's volcanic eruptions with his unique fusion of three musical languages, which had previously been separated by clear boundaries: court, church and folk music.

In particular, the **String Quartet Opus 20 No. 4 in D Major** was seen as a 'big bang' moment by the composers that followed Haydn, who would expand the genre into an anthology in the century that followed its creation. Irregular phrasings and suspenseful general pauses in its 'Allegro di molto', employment of a theme with variations

(previously a genre reserved only for solo instrumentalists) in the second movement, as well as the utilization of stereotypical 'gypsy style' in the 'Menuet' and 'Finale': all of these elements can later be found in many of the string quartets by composers ranging from Mozart and Beethoven through to Schubert and Brahms.

The three quartets that comprise this album do not only demonstrate Haydn as a visionary, but also as a composer whose style was obviously embedded in the time and society in which he lived. Long before his appointment as Kapellmeister at the Esterházy court in 1761, Haydn worked as a freelancer in Vienna for over ten years. When he was about nineteen years old, Haydn got acquainted with Johann Joseph Felix von Kurz, whose star was on the rise at the Volkstheater under his stage name Bernardon. Kurz was looking for a composer who could write music at a quick rate to accompany his magic-burlesque, improvisational comedies. At his interview, Haydn was asked to sit at the piano while Kurz lay down flat on a chair and kicked his arms and legs wildly, as if swimming. Haydn improvised in six-eight time the effect of water, waves and swimming. He improvised in such a convincing way, that he was hired on the spot, and

together he and Kurz created the opera *Der krumme Teufel*. Haydn earned a small fortune and the opera was performed twice to great acclaim before being forbidden because of offensive remarks in the text. Unfortunately, the music that Haydn composed for this opera is lost, along with any other example of the cabaret-style music he was almost certainly writing in those years.

The traces of this early career are quite apparent in the **String Quartet No. 6 in A major**. Haydn clearly shows his love for comedy throughout this piece. Directly in the first movement, Haydn asks the first violin to perform a melody while floundering high on the G-string, like a true Bernardon in six-eight time. At the same time, the accompanying parts juggle with any kind of motivic material they can find. Throughout the first two movements, Haydn plays a game with his self-created motto of treating all four players as equals. Whilst the first movement sees the first violin alternating between Stehgeiger and clown, the 'Adagio' makes way for him to take on the role of prima donna in a beautiful solo aria, only to be supported with a beautiful countermelody by the viola on a few key moments. Balance by the means of liberty, equality and fraternity is restored

in the fugal finale, which manifests itself as the scenario for a highly intellectual sitcom.

Haydn adopts a galant style in his **String Quartet No. 1 in E-flat major**, with which we open this album. This style was very popular around the 1770s at courts throughout Europe as an inheritance of J.S. Bach's sons. This piece might have been the biggest eye-opener of all six for the four of us. Nineteenth-century audiences might have heard music that seemingly lacked any kind of conflict in the first three movements and a teasingly virtuosic but airy finale. We have found however that this quartet in particular is an augmentation of the soave playfulness of Boccherini, autumnal acceptance of Brahms and the constructive design of Webern's double canons.

Haydn connects old and new worlds in his Opus 20, and thereby creates an all-encompassing universe.

© 2020 Dudok Quartet Amsterdam

Franz Joseph Haydn – Opus 20 Nrs. 1, 4 & 6

Tijdens het allereerste concert van het Dudok Quartet Amsterdam stond een strijkkwartet uit Haydn's opus 20-reeks op het programma. De muziek van Joseph

Haydn bleek een natuurlijke en vertrouwde taal, die we alle vier intuïtief spraken, maar waarvan we de grammatica nog beter wilden leren begrijpen. Gedurende het daaropvolgende decennium openbaarde Haydn zich aan ons als een meester in het scheppen van het leven in al zijn volheid. Hij neemt ons nog dagelijks aan de hand bij de verkenning van al het repertoire dat daarvoor én daarna geschreven is.

Niet dat er altijd zo over Haydn werd, en wordt, gedacht. De beroemde schrijver E.T.A. Hoffmann, een tijdgenoot van Haydn, schreef in 1810 dat in Haydn's composities slechts een kinderlijke, serene persoonlijkheid school. "Zijn symfonieën voeren ons naar uitgestrekte groene bossen, naar een vrolijk bont gewoel van gelukkige stervelingen." Alsof zijn muziek enkel zorgeloos, licht en luchtig zou zijn. Deze redenering droeg eraan bij dat de revolutionaire Beethoven in de loop van de 19e eeuw op een torenhoog voetstuk werd geplaatst. Haydn's muziek lijkt misschien inderdaad wat bescheiden en niet erg opzienbarend, vergeleken met de emotionele uitersten in de muziek van Beethoven.

Haydn schreef de reeks opus 20-kwartetten in 1772 op 40-jarige leeftijd. De invloed van deze zes strijkkwartetten op de

ontwikkeling van de klassieke stijl is onmiskenbaar. In deze stukken koppelt Haydn voor het eerst voortstuwende verteltechnieken aan een gelijkwaardige verdeling van het muzikale materiaal over de vier instrumentalisten. Hij zet retorische en compositorische stijlmiddelen naast elkaar die niet eerder binnen één stijl toegepast werden. Met de fusie tussen de muzikale talen van kerk, hof en straat maakt Haydn de weg vrij voor Mozarts theatrale werken en Beethovens vulkanische uitbarstingen.

Met name **strikkwartet opus 20 nr. 4 in D-groot** werd als oerknal gezien door de componisten die het genre in de eerste eeuw na het ontstaan tot canon zouden maken. De onregelmatige zinsbouw en het verwachtingsvolle gebruik van stiltes in het 'Allegro di molto', de vorm van het thema met variaties (voorheen vooral een stijl voor solo-instrumentalisten) en de stereotyperende 'zigeuner-stijl' in het 'menuet' en in de 'finale' zijn elementen die in veel van de strikkwartetten van Mozart en Beethoven tot aan Schubert en Brahms zouden terugkeren.

In de drie kwartetten op dit album treedt naast een visionair echter ook een componist naar voren die onmiskenbaar onderdeel was van de tijd en

maatschappij waarin hij zelf leefde. Ver voor zijn aanstelling als Kapellmeister aan het hof van de Esterházy's in 1761 freelancete Haydn, een jaar of negentien oud, in Wenen. Daar werkte hij regelmatig samen met Johann Joseph Felix von Kurz, die onder de artiestennaam Bernardon furor maakte in het Weense Volkstheater. De komiek was op zoek naar een componist die in hoog tempo muziek kon schrijven bij deels geïmproviseerde scènes. Tijdens Haydn's sollicitatie deed Kurz alsof hij in het water was gevallen en niet kon zwemmen, terwijl hij op een stoel liggend wilde zwembewegingen maakte met zijn armen en benen. Haydn improviseerde op de piano een stuk in zes-achtste maat, om de golfslag muzikaal te verklanken, en deed dat met zoveel overtuiging dat hij direct werd aangenomen. De opera *Der krumme Teufel*, hun eerste samenwerking, was een groot succes, maar werd na twee uitvoeringen alweer van de planken gehaald wegens onbehoorlijk taalgebruik.

Helaas is de muziek van deze opera, naast de overige cabaretmuziek die Haydn in deze jaren vrijwel zeker heeft geschreven, verloren gegaan.

In **strikkwartet nr. 6 in A-groot** zijn de sporen van deze vroege carrière duidelijk waarneembaar. Haydn etaleert hier zijn

voorliefde voor de komedie. In het eerste deel laat hij de primarius, geheel in de stijl van Bernardon, hoog spartelen op de G-snaar, terwijl de andere spelers met begeleidende motieven jongleren. Haydn speelt in de eerste twee delen met de door hemzelf geschapen conventie dat alle spelers gelijk zouden zijn: waar de eerste violist in het 'Allegro di molto e Scherzando' afwisselt tussen stehgeiger en clown, is in het 'Adagio' alle ruimte voor een solo-aria, op sleutelmomenten prachtig bijgevallen door de altviool. De balans van vrijheid, gelijkheid en broederschap wordt hersteld in de concluderende fuga, die zich laat spelen als het scenario voor een hoogst intellectuele sitcom.

Haydn sluit in **strikkwartet nr. 1 in Es**, waarmee dit album opent, aan bij de galante stijl die in zijn eigen tijd populair was geworden door de werken van onder anderen de zonen van Johann Sebastian Bach. Dit kwartet was voor ons van alle zes misschien wel de grootste ontdekking. De Beethoven-gelovigen in de 19^e eeuw hoorden in de eerste drie delen schijnbaar conflictloze muziek, gevolgd door een plagerig-virtuoze en luchtige finale. Voor ons is deze muziek daarentegen niet zomaar een optelsom van de soave speelsheid van Boccherini, de herfstige

berusting van Brahms en de constructie van Weberns dubbelcanons, maar een vermenigvuldiging van al deze elementen.

Haydn brengt in al zijn Opus 20-kwartetten oude en nieuwe werelden bij elkaar, en schiept daarmee een allesoverstijgend universum.

© 2020 Dudok Quartet Amsterdam

The Dudok Quartet Amsterdam is grateful to the Borletti-Buitoni Trust for their assistance in the making of this recording.

The Borletti-Buitoni Trust (BBT) supports both outstanding young musicians (BBT Artists) and charitable organisations that help the underprivileged and disadvantaged through music (BBT Communities). Whether developing and sustaining young artists' international careers, or bringing the joy of music to new communities, the Trust provides invaluable assistance and encouragement.

www.bbtrust.com

Dudok Quartet Amsterdam

The Dudok Quartet Amsterdam is forging a reputation as one of the most creative and versatile quartets of its generation. With its mission of 'sharing the heart of music', the Dudok Quartet is committed to crafting unique and eclectic programmes in order to engage with its audiences in new and imaginative ways.

The Dudok Quartet has performed at many of the major European and North-American venues and festivals, with recent highlights including the Vienna Konzerthaus, Wigmore Hall, Beethoven Haus Bonn, Park Avenue Armory New York, Festspiele Mecklenburg Vorpommern, West Cork Chamber Music Festival and the Amsterdam String Quartet Biennale, as well as appearing regularly at the Amsterdam Concertgebouw and Amsterdam Muziekgebouw.

Winner of a 2018 Borletti-Buitoni Trust Award, the Dudok Quartet's other awards include prizes at the Bordeaux International String Quartet Competition and Joseph Joachim International Chamber Music Competition Weimar as well as the prestigious Dutch Kersjes

Prize (2014).

The Quartet uses wound gut strings, on instruments generously on loan from the Dutch Musical Instrument Foundation (NMF); violins by Francesco Goffriller and Vincenzo Panormo, viola by Max Möller and cello by Jean-Baptiste Vuillaume. For the performance of classical and early romantic repertoire, the Dudok Quartet plays with a set of bespoke classical bows, created especially for them by Luis Emilio Rodriguez Carrington and co-financed by the Kersjes Foundation, the Borletti-Buitoni Trust, Stichting Eigen Muziekinstrument and private sponsors.

www.dudokkwartet.nl

Dudok Quartet Amsterdam

Het Dudok Quartet Amsterdam zet zichzelf op de kaart als een van de meest creatieve en veelzijdige kwartetten van zijn generatie. Met als missie 'sharing the heart of music' stelt het Dudok Quartet unieke en eclectische programma's samen, waarmee het op nieuwe en inventieve manieren zijn publiek weet te bereiken.

Het Dudok Quartet Amsterdam trad op in vele van de grootste zalen en festivals, in Europa en Noord-Amerika, waaronder in het Konzerthaus in Wenen, het Beethoven Haus Bonn, Park Avenue Armory New York, het Northwestern University Winter Chamber Music Festival, De Doelen Rotterdam, Carinthischer Sommer Festival, West Cork Chamber Music Festival, Festival Quatuors à Bordeaux en de String Quartet Biennale Amsterdam, naast regelmatige optredens in zowel het Concertgebouw als het Muziekgebouw in Amsterdam. Hoogtepunten uit de komende seizoenen omvatten onder andere optredens in Wigmore Hall, Festspiele Mecklenburg-Vorpommern en de Meisterkonzerte Würzburg, een terugkeer naar zowel het Concertgebouw als het Muziekgebouw in Amsterdam en optredens in alle

belangrijke Nederlandse zalen.

De drie eerdere, zorgvuldig samengestelde albums die het Dudok Quartet uitbracht bij het label Resonus Classics omvatten repertoire dat uiteenloopt van Mendelssohn en Mozart tot Ligeti en Weinberg, en werden onder meer bekroond met een Editor's Choice in Gramophone. Het kwartet won prijzen op internationale concoursen in Bordeaux en Weimar, ontving in 2014 de Kersjesprijs en was in 2018 winnaar van de prestigieuze Borletti-Buitoni Trust Award.

De instrumenten van het kwartet zijn alle in bruikleen van het Nationaal Muziekinstrumentenfonds (NMF): violen van Francesco Goffriller en Vincenzo Panormo, een altviool van Max Möller en een cello van Jean-Baptiste Vuillaume. Alle instrumenten zijn bespannen met met zilver omwonden darmsnaren. Voor het instuderen en uitvoeren van klassiek en vroeg-romantisch repertoire bespeelt het Dudok Quartet een kwartet klassieke strijktokken, speciaal voor hen gebouwd door Luis Emilio Rodriguez Carrington en medegefinancierd door het Kersjesfonds, de Borletti-Buitoni Trust, Stichting Eigen Muziekinstrument en de Vrienden van het Dudok Quartet.

More titles from Resonus Classics

Haydn: String Quartets, Op. 20, Volume 1
Nos. 2, 3 & 5
Dudok Quartet Amsterdam
RES10248

'[...] brilliantly captured here by the Dudoks and beautifully recorded'
The Observer

Solitude: Mendelssohn, Weinberg & Shostakovich
Dudok Quartet Amsterdam
RES10215

'The Dudok offer a driving account of the first movement of Mendelssohn's last quartet, conveying vividly its rhetoric and sense of desperation, and their immaculate ensemble is very impressive'
Gramophone

© 2020 Resonus Limited

℗ 2020 Resonus Limited

Recorded in Studio 1, Muziekcentrum van de Omroep, Hilversum, The Netherlands on 26–28 August 2019

Producer, engineer & editor: Adam Binks

Session photography © Resonus Limited

Recorded at 24-bit/96kHz resolution

Cover image by Daan van der Horst

RESONUS LIMITED – UK

info@resonusclassics.com

www.resonusclassics.com

